

ע"פ 27465/07/13 - ישי עמיחי נגד מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני כב' השופט אריה רומנוב

ע"פ 27465-07-13

תאריך: 31 מרץ 2014

בעניין: ישי עמיחי
נגד

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

המשיב

המערער: בעצמו

ב"כ המשיב: עו"ד גלעד רוגל

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה הנושאת את הכותרת "בקשה לתיקון פסק דין" שהוגשה על ידי המערער ביום 27.11.13. העילה לבקשה שהגיש המערער היא פסק הדין שניתן על ידי בית משפט זה (כב' השופטת תמר בזק-רפפורט) ביום 12.11.13 (היינו 9 ימים לאחר שניתן פסק דינו) בתיק צ"א 52922-08-10 (להלן: "**התיק האחר**"). תמצית טענת המערער היא, כי "נוצר מצב בה באותו בית משפט בהפרש של 9 ימים נקבעו שתי קביעות עובדתיות סותרות בעניין זכויותי במגרש... בהסתמך על שתי הקביעות הסותרות הללו נקבעו גם שתי החלטות סותרות..." (סעיף 5 לבקשה).
2. נקדים ונאמר, כי מקובלת עלינו טענת ב"כ המשיב ולפיה בית המשפט אינו מוסמך להיעתר לבקשה שהגיש המערער, שכן אין מדובר בבקשה לתיקון פסק הדין שניתן על ידנו, אלא בבקשה לביטול פסק דינו, ובעיקר ביטול הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו על ידי בית משפט קמא. זאת, כמובן, שלא ניתן לעשות במסגרת "בקשה לתיקון פסק דין" לפי סעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984.
3. אלא שגם לגופו של עניין לא מצאנו עילה להיעתר לבקשה. הטעם לכך הוא, שאנו סבורים כי הקביעות שנקבעו בפסק הדין שניתן בתיק האחר אינן משמיטות את הקרקע מתחת לקביעות שנקבעו בהליך מושא דיונו.

4. בהליך שהתקיים בתיק האחר נדונה, בין היתר, טענת המערער (משיב 8 באותו הליך) כי הוא בעל הזכויות הקנייניות במגרש מושא ענייננו. המסקנה אליה בית המשפט הגיע סוכמה בסעיף 55 לפסק הדין בו נאמר: "אמנם אינני מקבלת את גרסתו של משיב 8, כי בקיץ 2007 רכש את זכויותיו של ברקוביץ' במגרש, אך דבריו כי השקיע בהשבחת המגרש מכספי הלוואה במשכנתא ומכספי הוריו, על דרך הקמת מבנה בו, עומדים." מנגד, בהליך שהתברר לפנינו הורשע המערער בעבירות לפי חוקי התכנון והבניה, ולשם כך אין נפקא מינא אם המערער היה הבעלים של המגרש, או שהמערער היה מי שפעל מטעמו של הבעלים בכל הנוגע לבניה. הגם שבכתב האישום נטען - והמערער הודה בכך גם לפנינו - כי הוא בעל הקרקע, הרי שהאחריות הוטלה עליו בעיקר בשל היותו מי שקיבל את היתר הבניה; מי שניהל בפועל את הבניה במגרש; ומי שהיה אחראי לביצוע חריגות הבניה. פסק הדין שניתן בהליך האחר אינו קובע שהמערער לא ניהל את הבניה, אלא דווקא מחזק קביעה זו.

5. המערער טען לפנינו, כי לנוכח פסק הדין שניתן בתיק האחר, אין הוא יכול לקיים את צו ההתאמה שהוטל עליו, ואשר הורה לו להתאים את הבניה לתוכניות ולהיתרים החלים באזור עד למועד שנקבע. אלא שהמערער לא הביא כל ראיה לכך שבעלי הזכויות בנכס - כפי שאלה נקבעו בפסק הדין שניתן בתיק האחר - ימנעו ממנו להתאים את הנכס למצב החוקי. המערער הוא האחראי לחריגות הבניה, ועל כן הוא גם זה שצריך להביא את הדברים על תיקונם. לפיכך, אין מקום לקבל גם טענה זו.

6. המערער מוסיף וטוען, כי לנוכח התוצאה הקשה, מבחינתו, שנקבעה בתיק האחר, יש מקום להקל בעונשו בתיק הנוכחי. נאמר רק ברמז ומבלי להאריך, כי ספק בעינינו אם התמונה העולה מהתיק האחר מצדיקה הקלה עם המערער.

7. **סוף דבר.** מהטעמים עליהם עמדנו, החלטנו לדחות את הבקשה.

8. המזכירות תשלח לצדדים העתק מההחלטה.

ניתנה היום, כ"ט אדר ב תשע"ד, 31 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.